

عنوان مقاله:

نقش واسطه ای وابستگی به شبکه های اجتماعی در رابطه با تمایز یافتگی خود و صمیمیت با دل زدگی زناشویی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در حوزه مشاوره، علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 48

نویسندگان:

محسن قادری - دانشجوی دکتری تخصصی روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی (دانشگاه تهران)

بهرام نصراللهی - کارشناس ارشد روانشناسی و مشاوره خانواده دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر آزمون الگوی تبیین دلزدگی زناشویی بر اساس صمیمیت و تمایزیافتگی با رابطه گری وابستگی به شبکه های اجتماعی بود. روش پژوهش همبستگی و از نوع مدل یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری شامل کارکنان شهرداری شهر تهران در سال ۹۶ بود که از این جامعه تعداد ۳۵۰ نفر که متاهل و دارای حداقل یک فرزند بودند با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای تک مرحله ای به عنوان نمونه انتخاب شدند. جهت جمع آوری اطلاعات از ابزار پرسشنامه تمایزیافتگی خود (DSI)، پرسشنامه صمیمیت باگاروزبی (۲۰۰۱)، پرسشنامه دلزدگی زناشویی پانیز (۲۰۰۳) و پرسشنامه وابستگی به شبکه های اجتماعی کیمبرلی یانگ (۱۹۹۹) استفاده شد. پس از جمع آوری داده ها، از طریق تحلیل مسیر و معادلات ساختاری تحلیل شدند. شاخص های برازش مدل نشان داد الگوی تبیین دلزدگی زناشویی بر اساس وابستگی به شبکه های اجتماعی، صمیمیت زناشویی و تمایزیافتگی از برازش کافی برخوردار است؛ همچنین میزان تمایزیافتگی ($\beta = 0.22$) و صمیمیت زوجین ($\beta = 0.291$) بر وابستگی به شبکه های اجتماعی و میزان تمایزیافتگی ($\beta = 0.451$)، صمیمیت ($\beta = 0.557$) و وابستگی به شبکه های اجتماعی ($\beta = 0.464$) بر دلزدگی زناشویی تاثیر مستقیم داشت. در مورد نقش میانجی نیز یافته ها نشان داد میزان صمیمیت زوجین با نقش واسطه گری وابستگی به شبکه های اجتماعی بر دلزدگی زناشویی ($\beta = 0.102$) و تمایز یافتگی ($\beta = 0.135$) تاثیر غیرمستقیم دارد.

کلمات کلیدی:

دلزدگی زناشویی، وابستگی به شبکه های اجتماعی، صمیمیت زناشویی، تمایزیافتگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1741773>

